

Mala peça al teler

Els mitjans de comunicació, a principis de juliol, amb grans titulars i obertures de telenotícies, donaven els resultats de les proves de selectivitat d'aquest curs 2003-2004 (altrament anomenades PAU, proves d'accés a la universitat). Mirant fredament els números, podem dir que resulten alarmants, ja que la nota mitjana assolida pel 87,5% dels alumnes catalans que han aprovat és, només, un tristíssim 5,82. L'escassetat numèrica tant és a "ciències" com a "lletres", aquestes últimes amb el català per sota del cinc (exactament 4,95).

I si, en conjunt, tot plegat és prou greu, els resultats ens deixen amb la boca oberta en el moment d'observar el mapa per comarques de distribució de qualificacions: el Berguedà es situa en el grup comarcal amb resultats inferiors a la mitjana de Catalunya. Si mirem al voltant dels nostres límits territorials, la Cerdanya, el Ripollès, el Bages i el Solsonès, estan per sobre de la mitjana, mentre que l'alt Urgell i Osona estan dintre de la mitjana. Què fem al Berguedà, que també en educació anem en els vagons de la cua? I dintre del conjunt de matèries per sota de la mitjana hi ha el català (llengua i literatura), dada difícil d'explicar quan som una de les comarques amb més poca immigració, element que podria ser esmentat com a distorsionador dels resultats. Però ni això no ens val com a excusa! Amb uns resultats d'aquesta naturalesa resulta gairebé esperpèntic posar-nos a reclamar que portin al Berguedà algun tipus d'estudis universitaris. Tot plegat hauria de ser motiu de reflexió per a tots els ciutadans de la comarca.

Mentre al Berguedà les notícies de la selectivitat, en el seu conjunt, no resultaven agradables, al Solsonès ho eren per partida doble: estan per sobre de la mitjana i un alumne de Sant Llorenç de Morunys, Josep M. Solé, ha estat qui ha tret la nota més alta de tot Catalunya, amb un 9,78. *La Vanguardia* del 7 de juliol publicava la fotografia d'aquest piteuenc a portada i en l'interior el periodista Xavier Ricou parlava amb ell. De l'entrevista se'n desprèn que aquest jove és un noi normal, senzill i estudiós, que passarà els matins de les vacances fent de fuster a Sant Llorenç, i tindrà les tardes lliures. En començar el nou curs viurà en un pis a Barcelona amb dos amics de Solsona, i estudiarà per Enginyer de Camins. Els seus plans de futur, una vegada acabada la carrera, contempen una estada d'uns anys fora del poble, treballant, per tornar a Sant Llorenç de Morunys, on viu molt a gust, a muntar-hi una empresa.

Amb estudiants com aquest, que marxen per formar-se i adquirir experiència, però amb la idea de tornar al seu poble, i amb resultats globals com els del Solsonès, els ciutadans d'aquesta comarca veïna poden mirar el futur amb una mica més d'esperança i d'optimisme que no pas nosaltres, si ens hem de refiar dels indicis que ens donen els resultats de la selectivitat de 2004. De moment, tenim mala peça al teler.